

selskab eller lign., uanset den i Forslagets § 2, Nr. 4, foreslaaede Regel om Skattepligtens Indtræden for Selskaber og Foreninger, skal finde Ansættelse til Skat Sted fra Begyndelsen af det Skattehalvaar, der følger nærmest efter Overgangen, er stemmende med, hvad der nu i saa Henseende er foreslaaet for den kommunale Skats Vedkommende.

Til § 42.

Efter Samraad med de samvirkende Sogneraadsforeninger og Købstadforeningen blev det i Bekendtgørelse af 2. December 1904 angaaende Indbetalingen i Statskassen af Indkomst- og Formueskatten til Staten fastsat, at Kommunerne for Afsavn af Skattebeløb, der forskudsvis blev indbetalte af Kommunerne, men som blev godtgjorte ved senere Indbetalinger, fordi Beløbene havde vist sig uerholdelige hos Skatteyderne, skulde være berettigede til en Rentegodtgørelse hos Statskassen paa 2 pCt. halvaarlig af Beløbene.

Denne Ordning, der har virket fuldt tilfredsstillende, og som af Regnskabs-hensyn maa anses for heldig, idet man derved undgaar Restancer i Mellemværen-det mellem Staten og Kommunerne, anser man det for rettest nu at søge lovfæstet.

I den nugældende Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten § 7, 2. Stykke, er det foreskrevet, at det, saafremt en Hustru har Særindtægt eller Særformue, i fornødent Fald kan forlanges, at hun af sine Midler udreder den til hendes Særindkomst svarende Del af Skatten. En tilsvarende Bestemmelse findes i Lovens § 15 med Hensyn til Formueskatten.

Disse Bestemmelser ere imidlertid ikke praktisk anvendelige, idet der kun foreligger og efter de gældende Regler kun kan foreligge en samlet Ansættelse for Mand og Hustru, og det saaledes ikke findes konstateret, hvor meget Hustruen i fornødent Fald kan komme til at udrede.

Man har derfor i Stedet foreslaaet en Ordning, hvorefter der, naar det for-gæves har været forsøgt at inddrive Skat-ten hos Manden, ligefrem kan søges Fyldestgørelse for hele Skattebeløbet i Ejen-dele, der tilhøre den med Manden samlevende Hustru.

Det er jævnlig sket, at et Bo er blevet sluttet, uden at Skatten er bleven anmeldt og krævet betalt i Boet, idet vedkommende Kommunalbestyrelse, hvem Skattens Opkrævning har paahvilet, har været uvidende om Bobehandlingen, og kommer saa hertil yderligere, at der i Boet har været udstedt

præklusivt Proklama, er Adgangen til at faa Skatten betalt gaaet fuldstændig tabt.

Ganske vist opkræves Skatten paa Kommunalbestyrelsens Ansvar, og Staten vil formentlig derfor være berettiget til at blive holdt skadesløs af denne for det heraf flydende Tab, naar det maa siges at skyldes en Forsømmelighed fra Kommunalbestyrelsens Side, at Skattekravet ikke er blevet anmeldt i rette Tid.

Imidlertid kan Forholdet nu være det, at den Frist, inden hvilken Skattefordringen skulde anmeldes, kan være udløbet, forinden Skatten er forfalden til Betaling, maaske endog forinden Kommunalbestyrelsen er blevet vidende om Skattens Størrelse, og omend der i saadant Fald maatte siges at være Pligt for Kommunalbestyrelsen til at anmelden den endnu ikke forfaldne Skattefordring i Boet, vilde man dog maa-ske alligevel nære Betænkelighed ved at rejse noget Erstatningskrav, og det maa derfor anses for heldigt, om det — som foreslaaet — i slige Tilfælde blev paalagt Boerne at betale Skattefordringen, uanset at Proklama er udløbet, saaledes at der med Hensyn til Skatten kom til at gælde samme Regel som med Hensyn til det et Dødsbo eventuelt paahvilende Erstatningskrav i Tilfælde, hvor det efter Skatteyderens Død opdages, at denne paa Grund af urigtig Selvangivelse har betalt for lidt i Skat.

I Lovens § 39, 3. Stykke, indeholdes en Bestemmelse om, at ingen Kommune eller skattepligtig ved at klage over Skatteansættelsen kan unddrage sig fra Forpligtelsen til i rette Tid at indbetale den alt forfaldne Del af Skatten, medmindre Overskatteraadets Kendelse for, at en Nedsættelse bør finde Sted, forinden er afgiven.

Hvis Skatteansættelsen da senere forandres, berigtiges det Beløb, som Kommunen og den enkelte Skatteyder skal betale, ved Tillæg eller Fradrag i den følgende Skatte-termin, om fornødent ogsaa ved Tilbagebetaling af det indbetalte eller en Del deraf.

I Tilslutning hertil er det nu yderligere foreslaaet, at man ej heller, naar der sker Udpantning for Skatten, ved at fremsætte Indsigelse for Fogden kan unddrage sig fra rettidig Betaling af Skatten, og Følgen heraf vil da blive, at Skatteyderne, saafremt de paagældende Ansættelser ikke ere blevne indbragte for de anordnede Paa-klagemyndigheder, maa være henviste til senere at rejse Krav mod Statskassen paa Tilbagebetaling af den formentlig for meget erlagte Skat, jfr. Forslagets § 52. Da